

ESKİŞEHİR SANAT

ESKİŞEHİR SANAT DERNEĞİ

ESKİŞEHİR SANAT

Aylık sanal ortamda yayınlanan e-dergidir
15 Ekim 2020 / Sayı: 162

ESKİŞEHİR SANAT DERNEĞİ

Adına Sahibi: Şehabeddin Tosuner

Yazı İşleri Müdürü: Güngör Kibaroğlu

Genel Sanat ve Yayın Yönetmeni:
Şehabeddin Tosuner

Yayın Kurulu: Şehabeddin Tosuner, Ayhan Oskaylar, Nilüfer Sezer,

Yayın Hazırlama: Eskişehir Sanat Derneği

Yönetim Yeri: İstiklal Mah. Şair Fuzuli
Cad. No: 28/2 Odunpazarı—/Eskişehir

Tel: 0 222 2302557

GSM: 05353238363

e-posta:

esk.sanatderneği@gmail.com

www.eskisehirsanatderneği.org

Eskişehir Sanat dergisi Basın-Yayın yasalarına uyar

Yayınlanan yazı ve eserlerden sahipleri sorumludur.

Kaynak gösterilerek yazılardan alıntı yapılabilir.

ESKİŞEHİR'İN
SANAT DERGİSİ

2. Dorlion Şiir Yarışması

Eskişehir Sanat Derneği, İnsalcı Sahaf Dorlion Yayınları'nın katkıları ile şiir sanatımıza Eskişehir'de etkinlik kazandırmak, Türk şiirini ve şairlerimizi Eskişehir'de buluşturmak, onlarla tanışmak amacıyla Eskişehir'in ilk adı olan Dorylaion (Dorlion) adını vererek, geleneksel hale getirmek üzere iki yılda bir düzenlediğimiz "2. Dorlion Şiir Yarışması"nı düzenlemiştir. Yarışmanın konusu serbesttir. Katılımcı bir şiir ile katılacaktır.

Yarışmaya katılanın şiirin üzerinde yazanın ismi olmayacak, rumuz ile katılacaktır. Sayfanın sağ üst köşesine rumuz yazılacak, Ayrı bir sayfada da rumuzu, adı, soyadı, e-posta adresi, telefonu ve özgeçmişi yer alan bilgiler yer alacaktır. Şiirler bilgisayar ile 12 punto olarak yazılmış olacak. Şiirler esk.sanatderneği@gmail.com adresine mail üzerinden gönderilecektir.

Seçici Kurul: Güngör Kibaroğlu, Nilüfer Uçar, Ragıp Ferda Aydınalp, Efnan Ezenel, Yalın Tunalı, Hanife Camgöz.

Son katılma tarihi: 13 Kasım 2020

Ödüller: Birincilik, İkincilik, Üçüncülük ve 2 Adet Mansiyon'a plaket. Seçici kurulun Başarılı bulduğu 10 şiire Başarı Belgesi verilecektir. Ayrıca Başarılı bulunan şiirler Dorlion Yayınları tarafından kitap olarak yayınlanacaktır.

Ödüller 12 Aralık 2020 günü Eskişehir'de verilecektir.

Ödül ve Başarı Belgesi alan şiirler derneğin e-dergi olarak yayınlanan "Eskişehir Sanat" dergisinde yayınlanacaktır..

Öykü Günleri'nde bir İzmir, bir de Eskişehir kaldı

Şehabeddin Tosuner

Ülkemiz öykü yazarlığında Sait Faik'ler, Orkan Kemal'ler gibi sayısız yazar çıkarmış. Buna karşın öykü etkinlikleri yapılmayan, sadece kitapları yayınlanan, edebiyat dergilerinde bir veya iki öykücünün öyküsüne yer verilen edebiyat türümüzü. Ersin Kabaoğlu Milliyet'te bu durumu şöyle anlatıyor: "80'li yılların ikinci yarısı ile 90'lı yılların başları ise edebiyat ve sanat dergilerinin öyküyü sürgüne gönderdiği, gazetelerin sütunlarında öyküye fazla yer vermedikleri; yayınevlerinin daha çok romana yöneldiği, dergilerin az sayıda öykü yayımlamakta, yayınevleri öyküden uzak durmaktaydı" diye yazıyor. 1997 yılına gelindiğinde Edebiyatçılar Derneği Ankara'da ülkemizde hatta dünyada da bir ilki başlattılar Ankara Öykü Günleri. 2001 yılında Antalya'da Antalya Sanatçılar Derneği (ANSAN) Antalya Öykü Günleri'ni başlattı. 2002 yılında İzmir'de Ege Kültür Vakfı Edebiyatçılar Derneği ile işbirliği yaparak ülkemizdeki üçüncüsü olan İzmir Öykü Günleri'ni başlattı. 2005 yılına gelindiğinde Eskişehir'de Eskişehir Sanat Derneği ülkemizde dördüncüsü olan Eskişehir Öykü Günleri'ni başlattı. Daha sonra Çanakkale, Bursa, Adana Karaman Maraş diye bütün ülkemizde yaygınlaştı. Öyle oldu ki ülkemizde öykü etkinlikleri şiir etkinliklerinin önüne bile geçti. Sadece Öykü Günleri değil, ülkemizin girişimi ile 2002 yılında, her yıl 14 Şubat'ta bütün dünyada kutlanmak üzere Dünya Öykü Günü kutlamaları da başladı.

M.Sadık Aslankara'nın Cumhuriyet Kitap'da yazdığı "Taşrada Öykü" başlıklı yazısı geçti elime. Aslankara: "Ülkemizin azımsanmayacak kentinde Öykü Günü düzenleniyor. Başta İzmir, Antalya olmak üzere Eskişehir, Adana, Antakya, Diyarbakır, Bursa vb. ilk usuma gelenler... Yıllar önce fırtına gibi esen Ankara Öykü Günleri'nden epeydir

kulağıma, ne oldu bilmiyorum... Ama bildiğim İstanbul'da böyle bir etkinliğin bir türlü yaşama geçilemediği..." böyle yazmış. Sanıyorum yazı birkaç yıl önce yazılmış. Çünkü Öykü Günleri Antalya'da da bitti. 2013 yılında Ankara'da biten Öykü Günleri'ni büyüterek sürdürmek üzere Uluslararası Ankara Öykü Günleri Derneği kuruldu. Sanıyorum üç yıl faaliyetlerini sürdürdükten sonra basında gördüğümüz şekliyle "Buraya kadar Dükkanı kapatıyoruz" diyerek derneği kapattılar.

Öykü sanatımız için çok önemli etkinlik olan Öykü Günleri'ni sürdüren birkaç kentimiz kaldı. Bunlardan biri İzmir, biri Eskişehir, biri de Bursa.

Eskişehir, 1930'lu yıllardan kapatıldığı 1950 yılına kadar Halkevleri döneminden 2002 yılında kurulan Eskişehir Sanat Derneği'ne kadar öykü yazarları çıkmamış, tek tük yazarlar çıksa da bir tek öykü yazıp devam etmemiş heveslide kalmış kent iken bugün ülkemizin önemli öykü yazarlarının bulunduğu Eskişehir Sanat Derneği'nin ülkemizin en büyük katılımlı öykü yarışmaları düzenlemesi gibi önemli öykü etkinlikleri gerçekleştirdiği kent olmuştur.

Fırçasını kadın portrelerine kullanan ressam: Birgül Aşçı Aksu

Ünlü ressamımız Orhan Peker'in; ressamların kimisi dağın, taşın resmini taşıyor tuvallerine, kimisi insanı resmini dediği gibi Eskişehirli ressam Birgül Aşçı Aksutablolarına kadın portrelerini taşıyor. Hep çağımızdaki kadını. Yaşamın her alanında başarılarıyla yerini alan kadın gün geçmiyor ki televizyon haberlerinde, gazete sayfalarında şiddete maruz kalıyor, kimi öldürülüyor, kimi cinsel tecavüze uğruyor. Bir tarafta insanın gelişmesini izlerken bir tarafta da bu ilkelliği yaşıyor çağımız ve bu en büyük konu karşısında her gün mahkeme önlerinde protosto gösterileri yapılırken sanatçılarda kalemleriyle fırçalarıyla sahnedeki oyunlarıyla bunu gösteriyor. Birgül Aşçı Aksu fırçasıyla bu gidişe dur diyen ressamlarımızdan biri. Kimi zaman paletindeki canlı, albenili renkleri kullansa da çoğu eserlerinde koyu

renge kullanıyor, sadece siyahı kullandığı eserleri var.

Birgül Aşçı Aksu sürrealist anlayışla yağlı boyayı, akriliği kullanarak yaptığı eserlerinde sanat anlayışını “Hislerin yücelmesine hizmet eden, zulme, adaletsizliğe ve bayağılığa tahammül etmeyen” olarak açıklıyor ve “ Sanat ne bir oyun, ne de bir eğlencedir. O ancak ruhun dışarıya vurarak kendisini gösteren ihtiyaçtır” diyor.

Eskişehir doğumlu olan Birgül Aşçı Aksu Ankara Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği Tekstil Ana Sanat Dalı mezunu. Güzel Sanatlar Öğretmeni olarak devam etmiş Karma sergilerde yer alan sanatçı 2018 Şahin Özyüksel Resim Ödülü var. Eskişehir Sanat Derneği Yönetim Kurulu üyesi...

Eskişehir’de büyümüş bir şair: Halime Yıldız

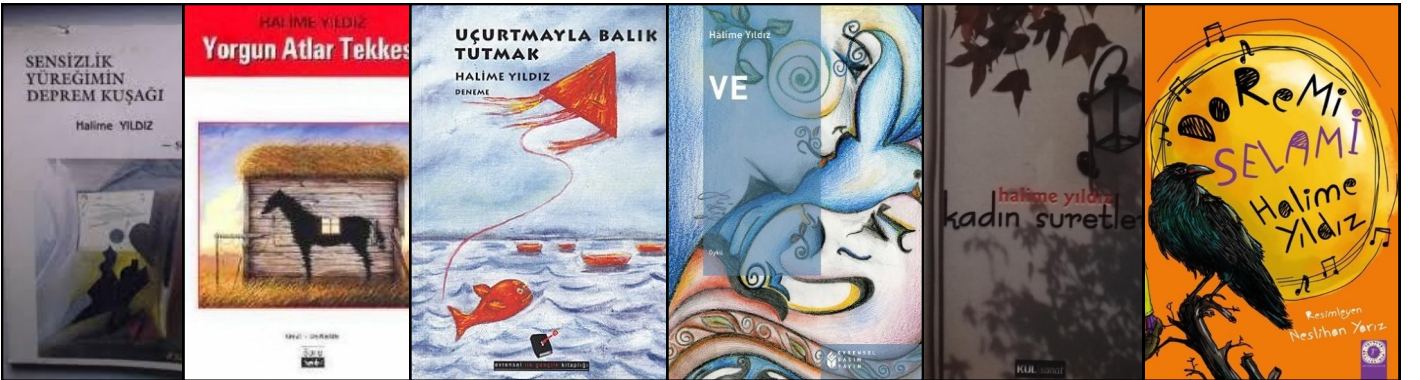
Dünyanın pek çok ünlü sanatçısı hep doğdukları yerlerin dışında yaşamışlardır ama onlar hep doğdukları, büyüdükleri yerlerle değerlendirilirler. Kendileri de hep oralıdır. Çünkü büyüdükleri yer; etraflarını gördüğü, değerlendirmeye başladığı, kişiliğini kazanmaya başladıkları onlu yaşlarını yaşadığı yerlerdir.

Halime Yıldız, Bulgaristan’ın Şumnu kentinde doğmuş, 11 yaşında iken ailesinin Eskişehir’e göç etmesiyle gelmiş. Bunu “Gül kokusundan iğde kokusuna göç serüveni yaşadım” diye anlatıyor Halime Yıldız. Eskişehir’de Şarhöyük İlkokulunu, Osmangazi Ortaokulunu ve Ahmet Kanatlı Lisesini okumuş. (1985) Sonra Marmara Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümünü bitirmiş İstanbul’da, Silvan’da (Diyarbakır), Bursa’da edebiyat öğretmenliği yapmış. Şimdi mesleğini üstün yetenekli öğrencilerine öğretmenlik yaparak sürdürürken bir tarafta da dergilerde şiirleri, denemeleri, öyküleri yayınlanan, ödüller alan, kitapları olan şair yazar.

Biz onu 2019 yılında, Eskişehir Sanat Derneği’nin düzenlediği Yunus Emre Şiir Yarışmasında Birincilik Ödülü kazanıp Yunus Emre Şiir Buluşması etkinliklerine geldiğinde tanıdık. İlk şiirleri 1999 yılında Budala dergisinde yayınlanmaya başlamış.

Şiirleri, denemeleri, öyküleri Ana, Yoğunluk, Budala, Akatalya, Bursa Defteri, Alp Kültür Sanat, Patikalar, Aykırısanat, Yolculuk, Bay gibi dergilerde yayınlanmış. Bazı şiirleri Bulgaristan’da, Makedonya’da, Kosova’da, Suriye’de yayınlanmış. Eğitimci arkadaşlarıyla Bursa’da Yansımalar dergisini çıkarmış Bursa’da radyolarda şiir programları yapmış. İlk ödülünü 1993 yılında Milli Eğitim’in düzenlediği “Öğretmen” konulu şiir yarışmasında ikincilik ödülü almasıyla başlamış. Ana edebiyat dergisinin şiir yarışmasında ikincilik (1998), CKSD Uluslararası “Göç” konulu şiir yarışmasında mansiyon (2012), İbrahim Yıldız şiir yarışmasında seçici kurul ödülü (2013), Raşit Kara şiir yarışmasında birincilik (2017), Bornova Belediyesi şiir yarışmasında üçüncülük ödülü (2017) Eskişehir Sanat Derneği’nin düzenlediği Yunus Emre şiir yarışmasında birincilik ödülü (2019) gibi ödülleri var. Halime Yıldız’ın Sensizlik Yüreğimin Depremi Kuşağı (2002), Kadın Suretleri (2008), Udumbara (2012) diye dört şiir, Ve (2012), Dönemi Selami iki öykü ve Yorgun Atlar Tekkesi (2009), Uçurtmayla Balık Tutmak (2011), Kertenkelime diye iki gezi ve deneme, Sudanya Gezegeni, Şehzadenin Sırrı diye iki masal kitabı olmak üzere 10 yayınlanmış kitapları var.

Efnan Ezenel ile ilk kitabı: “Bir Gece Yarısı Papatyası” ve Edebiyat üzerine söyleşi Yalın Tunalı

Yalın Tunalı: Şiir sizin için nedir?

Efnan Ezenel: Şiir üzerine birçok tanım var. Şiir bence derin bir matematik ve felsefedir. Şiirde duyguların yanı sıra zekânın inceliği de yer almaktadır. Şiir benim için varoluşun dışı vurumudur diyebilirim.

Yalın Tunalı:Diğer türlerle ilişkiniz... Kısa öykü yazdığınızı biliyorum. Bu alanla ilgili düşünceniz...

Efnan Ezenel:Farklı okumalarım var.Kalemim şiire dönükse de son yıllarda kısa öyküler yazmaya başladım.Bu alanı günlük hayatın yansıtılması anlamıyla çok önemsiyorum.Şiir yalnız bir tür, öyküde hep beraberiz.Şu an gerçeküstü bir roman hazırlığındayım.

Yalın Tunalı:İlk kitabınızda yer alan şiirleri nasıl tariflersiniz?

Efnan Ezenel:Bu şiirler 10 yıllık bir serüveni kapsıyor.Bunlar daha çok romantizm akımı içinde tariflenebilecek şiirler...fakat değişik şiir anlayışlarının örnekleri de mevcut kitapta.

Yalın Tunalı:Edebiyatçı için bir genelleme yapabilir misiniz? Kişiliği, bakış açısı... v.s.

Efnan Ezenel:Edebiyat aslında hayatın her anında, mayasında...bu nedenle edebiyatçı tanımım; okur yazar olmasıdır diyebilirim. Önemli diğer bir unsur da tek bir perspektife sıkışıp kalmaması gerektiğidir. Özetle edebiyatçı düşünen okuyan hayattan süzdüklerini estetik bir yapı içinde aktaran insandır.

Yalın Tunalı:Okur yorumları aldınız mı? Ne tür tepkilerle karşılaştınız?

Efnan Ezenel:Pandemi dolayısıyla ve kitabım yeni olduğundan çok yorum alamadım.Fakat dijital mecra da aldığım yorumlar içtendi.Kalemimin geleceği ile ilgili olumlu yorumlar aldım diyebilirim.

Yalın Tunalı:Sizce okur ortamı nasıl Türkiye’de

Efnan Ezenel:Popüler kültür her şeyi etkiliyor.Ne

yazık ki istenilen düzeyde bir okuyucu yok.Kitaplara birer popüler kültür nesnesi gözüyle bakılıyor kahve yanında hoş duran bir fotoğraf objesi gibi.Sosyal medyada öyle derin eserlerin bu şekilde fotoğraflandığını görüyorum ki gerçekten okunuyorsa gelecekte umudum var J Eskişehir özelinde konuşacaksak zaten biliyorsunuz burası bir sanat kenti.

Mabedinde Ömrün

Farkettin mi?
Gözlerinde ki masumiyetin
altında yatan duru saflığın
benzeşmez şehla bakışların anlamını.

Günler boyu çözmeye çalışsamda, bilinmez bir gerçekliğin içine çektin beni.

Zamansız bir patika kıyısında
rüzgârın esintisine bırakılmış
yaprağın ağırlığı,
bir sancı gibi
saplanmışcasına sızlattı
dolunayın soğuk solgun yerini.

Öyle ki
duruşunda gördüğüm
o karşı konulmaz suhlet,
manaya değer katmış
kirpiklerin ucu kadar hafif kıvrımlı
bir ömrün mabedinde gezinirken.

Hayat'a var gücüyle dayanan suskunluğun yeldeğirmeni,
öğüttü içimdeki yalnızlığın
başak vermiş buhranını.

Derin gölgesinde
nedensiz düşlerken bir an,
gözlerim yeşil ormanın
ışıksız köklerinde
büyüyen bir fidan.

Oysa sen mavi gökyüzüne
kucak açmış özgür kuşların
kanat çırpın sessizliği içinde...

Nehrin,
yorgun beyaz bulutlarında
yüzen tüm saflığını
dökmüşsün ya dünyaya.

Dudaklarında
bir kaç nağme
meydan okursa düşlere.

Son çıkışı aşka dair
söylenmemiş bir çift sözün

Abdurrahman Yıldırım

Nil Oskaylar

Tan Doğan

üç beş şey

düşte dillenir ruh
buz ateşe âşık
kum olmasa dağ taş hiç
huyu suyu suyun giz
param parça yalanlar
yeni yetme dünya
rüya mâî kâbûs
ilk kim yaralanmıştır
kanlı kayıt kanıt çok
sözün sesi hep yitik
zaman dili geçmişmiş
önce yokluğu öptük
gövde soğuktu mordu
sarı tattır aslında

kokar da korkar da bulut
ten tuz lekesi ki hoş
izini arıyor yaz
soyunmak üslûp işi
yaprak eğilmez
ölü-diri biri var
hayat unutmak ister
aynada acı dip-sır
kör kuşu kim tanımaz
mekân mişli geçmişmiş
sonra boşluğu öptük
rüzgârdan garîp çağrı
yağmur çığlıktır
pek usul kurur dere
bakın ben yoğum bugün
son kim yaralanacak
tanrı dahi aç
şi'r kadar ân tabîi
siste is anlaşılır
çocuk gibi sâf nerde
iskeletler vesâire
hakikat onursuzmuş

Uğur Kaygusuz'un fotoğrafları

Nilüfer Sezer

Bir gün batımındaki gökyüzünde gördüğümüz renk armonisi, bir deniz manzarası, bir antik kent kalıntılarındaki insanın yaşadığına kanıtlar, yeni doğmuş kulaklarından uzun kuzu, yumurtadan yeni çıkmış civcivler, rengarenk kelebekler, tarlada çalışanlar, üreten insanlar, yaşadığımız ya da gezmeye görmeye gittiğimiz yerler bize hep fotoğraf çekmeye, çektiğimiz fotoğraflarımızı başkalarına gösterme isteği uyandırır. Esasında bu fotoğraf sanatıyla ilgilenme isteğimizdir. Çektiğimiz fotoğraflarla sergiler açma, sergilere, yarışmalara katılma isteğidir bu. Buradan başlayınca önce karşımıza fotoğraf sanatıyla ilgilenmenin kuralları var mı? sorusunu akla getirir. Tabii kuralları vardır. İyi fotoğraf için resim sanatındaki gibi kompozisyon, ışık gibi kurallarını öğrenmek gerekiyor. Bunu da fotoğraf kurslarında alabiliriz. Bu kurslarda bir de yeni çevre, ortak alanda dostluklar da kazanılır. Fotoğraf gezilerinde, sergi açmalarda sosyal çevreniz oluşur. Artık gözünüz yüreğiniz yeni görüntülerin peşindedir ve siz kendi kabuğunu kırmış yaşama bakışınız, yaşam tarzınız değişmiştir Doğaya, insana ve tüm canlılara duyarlı bir başka gözle bakarsınız.

Uğur Kaygusuz böyle yapmış. Fotoğraf sanatı ile ilgilenmek onu Edirne Fotoğraf Sanatı Derneği'ne (EFOD) yöneltmiş. Orada fotoğraf sanatının kurallarını öğrenip objektifini doğaya, insana ve tüm canlılara, tarihe, yaşadığı kentin güzelliklerine yöneltmiş. Yuvada leylek ailesi, kamyona saman saranlar, tarlada çalışanlar, güneşin batışı, böcek deyip geçtiğimiz küçük canlılar, insan portreleri çek

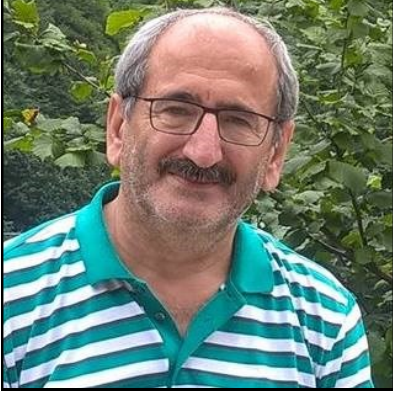
miş, çok güzel fotoğraflar çıkarılmış ortaya ve bu fotoğraflarını şimdi Eskişehir Sanat Derneği'nin sanal ortamdaki E-Galerisinde sergiliyor.

Uğur Kaygusuz Edirne doğumlu, 1996 yılında Anadolu Üniversitesi İİBF'den mezun olmuş. Bir meslek lisesinde öğretmen önceleri kameralı cep telefonları ile ilk fotoğraf çekmeye başlamış. O arada (2014) "Edirne'miz ve Biz" adında tarih, coğrafya vb konularda bilgi veren, eski ve yeni fotoğraflardan oluşan sadece Edirne ile ilgili grubu kurmuş.

Edirne Fotoğraf Sanatı Derneği'ne (EFOD) üye olmuş. Fotoğraflarıyla daha önce Erciyes Üniversitesi'nin düzenlediği "1. Şanlı Türk Bayrağı" konulu fotoğraf yarışmasında İkincilik Ödülü ve 2020 yılında "Senin Objektifin Kıyköy" Fotoğraf Yarışmasında da Sergileme kazanmış. Fotoğraflarını Eskişehir Sanat Derneği Fotoğraf Grubu'nda (ESFOG) paylaşıyor.

Hızır İrfan Önder

T/AŞKIN ÜÇLEMELER – IX

1
farkındayım
geceyi bile ürkütüyor
yalnızlığım!

2
büyük bir depremin
artçı sarsıntıları var
kalbimde!

3
ne zaman
ağlayan bir çocuk görsem
ölür yaşama sevincim!

4
gülüşüne susadım
hahargözlü kızların
git başımdan karakış!

5
öldüğüm vakit
bir gölgem ağlayacak
bir de yalnızlığım!...

6
hüzün s/indi kalbime
neye dokunsam ateş
mutluluk batık bir gemi...

7
ey sevgili
hep bıraktığın yerden kanıyorum
gitme!

Efnan Ezenel'in Şiir Kitabı:“Bir Gece Yarısı Papatyası”

Şehabeddin Tosuner

Her gün yeni bir şiir yazan, öykü yazan, resim yapan, fotoğraf çekenle tanışmak onu tanımak isterim. İnsana yaşam enerjisi verirler. Kimisi heveslidir, daha ilk denemelerini yapmaktadır. Kimisi yol almış sanatçıdır, şairdir, yazardır, ressamdır. Yaşamı anlatırlar...

Efnan Ezenel'i Eskişehir Sanat Derneği Şiir Grubunda yayınlanan “Halikarnasın Mavisi” şiiriyle tanıdım. Haziran 2020'nin “Aydın Şiirleri”nde de seçilmişti o şiiri. Sözcükleri peş peşe konuşurcasına döken ve her dizesinde derinliği olan şiirini gördüm. Şiirinde bir yerlere götürüp getiriyordu. Saran bir şiirin şairiydi.

Efnan Ezenel ile Eskişehir Sanat Derneği'nin düzenlediği 2. Kral Midas Öykü Yarışmasının, corona salgını nedeniyle törensiz ödül töreninde karşılaştık. Öykü yarışmasında da mansiyon kazanmıştı. O törende, yeni çıkmış, ilk şiir kitabı “Bir Gece Yarısı Papatyası”nı imzalayıp verdi. İlk

şiir kitapları şairlerin özenmesini karşılayan, ilk denemeleriyle dolu karma karışık olur. Efnan Ezenel'in bu ilk şiir kitabı böyle değildi, şiirleri kimliğini bulmuş bir bütünlüğü olan şairin şiir kitabıydı.

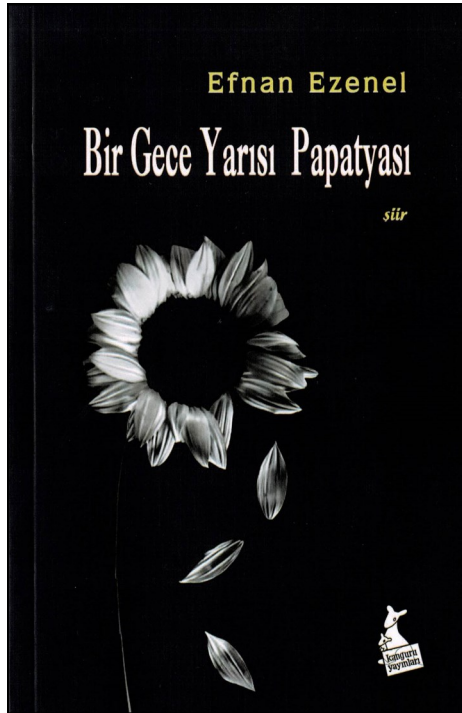
Kanguru yayınlarında çıkan “Bir Gece Yarısı Papatyası” Mevsimlerin Ayini, Sığındığımız Şehirler, Sancılı Uyanış, Mavi Senfoni, Aşkın Portresi başlıklarıyla beş bölümden oluşuyor.

şuyor.

Şairler yaşamı güzelliklere, doğaya aşık olurlar. Onların dizelerinde sever, hayranlığımız gelişir aşık oluruz. Efnan Ezenel

“Mevsimlerin Ayini” bölümündeki beş şiirinde mevsimlere götürüyor. “Hazan Mevsimi” şiirinde “Herkes Eylül'ü yazıyordu şiirlerini / Kasım ise tüm ayrılıkların şiiri” diyor. En güzel şiirlerinden biri “Turucu Sonbahar” da Sonbaharın rengini düşündürüyor. Oysa hep saralıp solmaz mı ağaçların yaprakları o turuçudur diyor.

Kitabın “Sığındığımız Şehirler” bölümünde bir şiiri var

ki, kendinizi nasıl insanım diye sorguluyorsunuz. Öyle yürekten size Yunus gibi, Sait Faik gibi sesleniyor “Metropolde bir izdüşüm” şiirinde:

“Herkes selam vermeli!
Çiçeğe böceğr, uçan kuşa;
Konana göçene;
Çocuklara, kelebeklere;
Yere , göğe;
Sabah sokakları süpüren çöpçülere;
Yüzündeki somurtkanlığın bir parçası

olmuşlara, “
diye devam eden şiiri. Belki de Efnan Ezenel’i hep bu şiiri ile anımsayacağım..

Sancılı uyanış” bölümündeki şiirlerinde özgürlüğe, yarın daha güzel olacağına umud veriyor. Bu memleketin sözü var yarınlara diyerek umudu anlatıyor, geleceği gösteriyor..

Ve şairi şiiriyle pişiren aşk. Ümit Yaşar’ın “Gün 24 saat seni düşünürüm” dediği gibi aşk...

“Ne kaçabiliyorum yokluğundan
Ne de varlığına şahit binler
Aşk; tuhaf bir kör-ebe

Yakınamıyorum bile varlığından” diye devam eden şiirinde

Efnan Ezenel sadece havadan sudan mevsimlerden aşktan şiirler yazan şair değil, çağımızın sancılı geleceğe endişemizi de dillendiriyor dizelerinde; “Umudun Memleketi (Gençliğin Memleket Hali)” şiirinde:

“Nasıl da ölüyoruz gençlikten
Umutsuzluk yağıyor her gün
Memleketin gökyüzünden
Şimdilik,
Ağır bedelleri kim ödeyecek doğma-

mış çocuklara”

Ve soruyor “ hani nerede maviliklere bir türlü süremediğimiz o motorlar” bir başka dizesinde “nasıl da ayaklar altında memleketin haysiyeti” diyor.

“Göç sağanağı” şiirinde:
“Tarihin kehaneti anlatır,
Sürgün şairleri yazar,
Ölüm hep üstündedir göçün
Sızılıdır tüm sürgünler,

Ağaç gibi köklerinden koparılmıştır tüm göçmenler,” bu uzun şiirinde insanın doğduğu, beslendiği toprağından koparılışı var, insanın bir başka acısı, yarası...

Efnan Ezenel 1987 Eskişehir doğumlu. Liseli yıllarında Bodrum’a yerleşmişler. Önce İsparta Süleyman Demirel Üniversitesi’nde Turizm Rehberliği Bölümünü okumuş. Olmamış; edebiyat-yabancı dil onu ikinci üniversiteye yöneltilmiş Hacettepe Üniversitesi’nde Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun olmuş bunların üzerine Eskişehir Osmangazi üniversitesi’nin Turizm Fakültesinde Yüksek lisansını tamamlayıp doktorasını yapıyor. Ankara’da ünlü şair Aydın Şimşek ile tanışıp onun yazarlık derslerine katılmış. Deliler Teknesi dergisinde şiirleri, öyküleri yayınlanmış. Eskişehir Büyükşehir Belediyesi’nin Öykü kitabında öyküsü, ve Bodrum şairler Antolojisinde de şiiri yayınlanmış.

Bazı şairlerin şiirleri, kitapları okunup geçer. Kimisi ; daha bir şeyler daha aratır, söyleyeceklerinizi söylemiş, daha bir şeyler daha söylesin dediğiniz şairdir. Bu ilk kitabında Efnan Ezenel, işte bu şairlerden. Unutulmayacak, sizde kalacak şiirlerin şairi

“Bir Gece Yarısı Papatyası” kitabında kimi uzun, kimi kısa 28 şiir var.

Gürler Koçak'ın Öykü Kitabı: “Boşanma Öyküleri”

İnsan yaşamının en güzel, en mulu, en özel anlarından biridir, evlenme. Hatta insan yaşamında yeni bir dönemin başlangıcıdır. Bütün canlılar gibi eş bulma, beraber yuva kurma, beraber yaşamadır. Evlenme memurunun dediği gibi “İyi günde, kötü günde” sevginin ısıttığı yuvada çocuklar olsun, ister. Evlenmeden önce uzun zaman hep bu mutlu yaşam düşünür. Bu bütün kadınlar içinde, erkekler için de değişmez.

Sonra ufak ufak anlaşmazlıklar, ortak duyguları beraber yaratmadan uzaklaştırır. Anlaşmazlıklara çare arama yerine gürültü, tartışma bir gün bardağı taşıran damla olur ve bir öfke bitirir. Sonuç boşanmadır.

Boşanınca her şey biter mi? Tabi ki bitmez... Acılar, çocuklar, pişmanlıklar ya da bitmeyen öfke ve intikam duyguları...

İnsan yaşamı öyle acılarla, sevinçlerle, mutlu anlarla doludur ki; her insanın “Hayatım roman” dediği gibidir. “Elini sıcak sudan soğuk suya sokmadı” ya da “Bir eli yağda bir eli balda” denilen insanlar da bile mutlulukları kadar acıları da vardır. “Birbirlerine kumrular gibi aşıklar” denilen insanlar bile bir anda boşanma kararları verirler...

Yazarlar yaşamı yazarlar. İnsanı insana anlatırlar. İnsanın

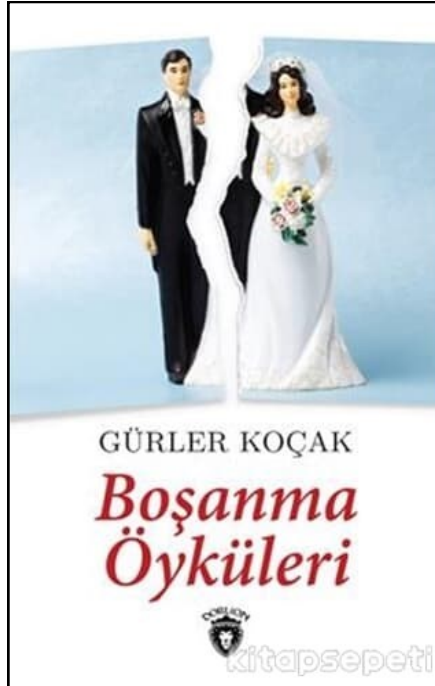

mutlulukları da, gösterirler, mutsuzlukları da. Eskişehirli yazarlardan Gürler Koçak, direk kitabının kapağında “Boşanma Öyküleri” adını koyduğu, yaşamın bir gerçeği boşanmaları konu aldığı öyküler yazmış ve kitaplaştırmış. Dorlion yayınlarında çıkan kitabında, her biri onbeş yirmi sayfalık dört öykü var. Gürler Koçak, okutan, sonucunu merak ettiren, sürükleyici anlatımı, öykü kurgusu ile yürekleri burkan öyküler anlatmış.

Öykülerini gerçek yaşamdan almış. Çünkü Gürler Koçak bir boşanma avukatı. Bu kitabından önce de “Bir Boşanma Avukatının Anıları” diye yayınlanmış kitabı var. Bu öykülerde de izlediği, müvekkili olduğu konular. Hele bir öyküsü var ki “Yüz karası” Kocası hapse, kayını tarafından tecavüze uğramış, dayaklar yemiş, kaçtığı için babasının da kabul etmeyip ortalıkta kalmış çareyi hapse girmede bulmuş.

Çalmadan kendisini hırsız yapıp hapse giren bir kadının dramı...

Gürler Koçak 1972 Ayfon Emirdağ doğumlu. Çocukluğu ve gençliği, öğrenimi Eskişehir’de geçmiş. 1990 yılında Ankara Üniversitesi’nin Hukuk Fakültesini bitirmiş, Eskişehir’de yaşıyor. Öyküleri için;belgesel olmadığını, büyük bir bölümünü hayal gücü ile kurguladığını anlatıyor. Bir hukukçu olarak boşanmanın kanayan birer yara olduğunun da altını çiziyor.

Zehra Ataođlu

ÖYKÜ

BERRİN

Esra Sögüt

KISIM-1

Yemek yiyecek yer arıyorduk. Butik yerler bulmak için ara sokaklara daldık. Hava da mis gibi hafiften esiyor. Çok sıcak da değil hani. Pek kalaba olmayan hoş bir restoranın önünden geçtik. “Duralım da bir bakalım.” dedim. Ortam güzel geldi ve beğendik. Oturduk. Ev yemekleri yapıyorlarmış. Yemekleri çok düşünmeden seçtik ve hemen sipariş verdik. Bahçedeki masa sayısı da oturan kişi sayısı da az. Herkes sessiz ve sakin şekilde duruyor. Biz otururken Çisem’in telefonu çaldı. O da kimseyi rahatsız etmemek için telefonla dışarı çıktı. O çıktıktan hemen sonra bir grup insan kameralarla içeri daldı. Ne oluyor anlamadım bile.

Önümdeki masalardan birine doğru yöneldiler ve her tarafı ışık cümbüşüne çevirdiler. Yüksek sesle sorular sormaya, laf atmaya başladılar. Kalabalığın içindeki hedefin kimler olduğunu da anlayamadım. Kendime yapılmış gibi sinirlendim. Ortam şahaneydi ve birden mahvoldu. İstemsizce “İnsanları rahat bırakın!” diye söylendim. Yüksek sesle söylendim galiba. Işıklar birden bana yöneldi. “Siz kimsiniz, ne yapıyorsunuz burada?” gibi sorular gelmeye başladı. “Çekmeyin yeter ya!” diye kızdım. “Sizin yüzünüzden sakince yemek yiyemiyoruz.” diye de ekledim. Sanki masada yemek varmış gibi.

Meraklı magazincilerin bir anlık gafleti asıl hedeftekilerin kurtuluşu oldu sanırım. Kameralar benden vazgeçip tekrar geri dönünce sıkıştırdıkları kişi veya kişileri bulamadılar. Bu sefer de kızan onlar oldu. Etrafa dikkatlice bakındılar ama istediklerini elde edemediler. Garsonlar olaya dahil oldu ve kibarca gitmelerini rica etti. Bana pis bakışlar atarak ortamdandırılmak zorunda kaldılar. Kendimi biraz tuhaf hissettim. İnsanların işini yapmalarına engel mi ol-

dum diye düşündüm. Bir yandan da rahat yemek yemeyecek mi bu ünlü insanlar veya her kimseler diye de düşündüm. Başka bir yandan da Çisem nerede kaldı acaba diye düşündüm. Nerde bu millet nerde bu insanlık diye bağırasım geldi. Susturdum kendimi neyse ki.

Çisem geldi sonunda. “Neler olmuş kızım...” diye başladı anlatmaya. Hayır, yani olayı yaşayan benim, gören benim ama olayı arkadaşşımdan dinleyen de benim. Neyse, konuşmasını bölmedim. Dinledim. “Biri çıkıp bağırması gazetecilere de Berrin Aylar’ı ellerinden kurtarmış. Ünlü dizi oyuncusu var ya hani...” dedi. “Nasıl!” sözü çıktı ağızımdan. “E işte biri gazetecileri kovmuş buradan. E sen görmedin mi?” diye sordu. Küçük bir şok yaşadım tabi. O kişi benim desem inanır mı bilemedim. Ses çıkarmadım. Acaba ben değilim de başka biri mi? Aynı anda başka biri de olaya dahil olmuş olabilir tabi. Emin olmadım yani.

Yemeklerimiz geldi sonunda. “Biraz gecikme oldu, kusura bakmayın efendim.” dedi garson. “Önemli değil.” dedik ve teşekkür ettik. Yemeğe başladık hemencecik. Garson tekrar geldi. Farklı çeşitlerde ekmek ve hoşaf ikram etti. Kendi ürünleriymiş. “Biz sipariş etmedik.” dedik. “Bu akşamki ikramımız.” dedi. Beklenmeyen bir jest olunca mutlu oluyor tabi insan. “Mekan güzelmiş!” diyerek birbirimize baktık ve gülümsedik Çisem’le. Müşteri memnuniyeti buna deniyor sanırım.

Yemekler gayet lezzetli geldi. Yedikçe ortamı incelemeye başladık. Müzik kısık seste geliyor ve köşelerdeki ışık miktarı da güzel ayarlanmış. Hafif vintage havası var duvarlarda. Biraz da 90’lar edası seziyor insan. Masa örtüleri kırmızı pötikare desenli kumaş, sandalyeler hasır, suyu sürahiyle getiriyor-

lar. Bir köşede küçük bir çeşme bile var. Su usul usul akıyor. Çisem karnı doyunca başladı yine “Fotoğraf çekinelim.” demeye. Vazgeçmeyeceğini bildiğim için

“Tamam.” dedim. Yerimden kalkıp çeşmenin yanına geçtim. “Çek beni!” diye seslendim. “Dur, geliyorum.” dedi.

O sırada çeşmenin diğer yanına biri oturdu. “Beraber çekinelim mi?” dedi. Ben yine küçük bir şok yaşadım. Bir baktım karşımda Berrin Aylar. “E tabi tabi...” dedim şaşkınlıkla. Çisem de şaşırdı tabi bizi görünce. Fotoğrafımızı çekip yanımıza geldi. “Özçekim yapabilir miyiz?” diye Berrin Aylar’a sordu. Olumlu yanıt alınca, istediğini yaptı. Fotoğrafımızı ayrıca garsona da çektirdikten sonra artık karşıımızdaki rahat bırakmamız gerektiğini düşündüm.

“Hadi biz gidelim artık.” dedim. Çisem “Daha çay içecektik ama...” dedi. “Başka yerde içeriz.” dedim. Konuyu kapatmaya çalıştım ama Berrin Aylar “Beraber bir çay içer miyiz?” diye sordu. Bu durum biraz tuhaf geldi bana. Sanki görüşmeye gelmiş de elektrik almış adaylar gibi. Çisem “Evet evet!” diyerek Berrin Aylar’ı onayladı hemen. Kalktığımız masaya tekrar yöneldik ve eski yerime geçtim. Berrin Aylar karşıma oturdu. Çisem de onun yanına geçti. Çayları istedik. Yaş pasta dilimleri ve meyveler geldi. Sonra da çay. “Burası hep böyle mi?” diyerek güldüm. Garson açıklama yapmak zorunda kaldı. “Bu akşamki jestiniz için teşekkür olarak kabul edin.” dedi. Ben durdum kaldım. Bir şey diye-

medim. Çisem benim yerime sorulara başladı tabii ki. Berrin Aylar gülerek araya girdi ve “Arkadaşın beni magazincilerden kurtardı. Rahat bir nefes aldım sayesinde.” dedi. Çisem’in o an bana bakışı harikaydı. Ona anlatmadığım için kızmıştı. Ben sana eve gidince gününü gösteririm tarzında bir anne bakışı attı. Tabi bu durum Berrin Aylar’ı yine gülümsetti. “Arkadaşlık güzel şey. Bulunması zor, kaybetmesi kolay...” dedi ve hafifçe başını eğdi. Çatalıyla pastaya yöneldi. Çisem’le sessizce birbirimize baktık. Sonra da pastadan yemeye başladık. Sıra çaya geldi. Çayın sohbet açma özelliği varmış ya gerçekten. Deniz kenarının güzelliği, butik mekanların azlığı, insanların çokluğu, deniz canlıları derken muhabbetimiz ilerledi. Hiçbirimiz ne işle meşgul olduğumuzdan bahsetmedik. Biz zaten biliyorduk dizi ve film oyuncusu olduğunu ama o bizimkileri bilmiyordu. Sormadı da. Genel konulardan konuştuk. Çisem’le uykumuz geldiğini anlayınca kalkmamız gerektiğine karar verdik. O ise daha sonra gideceğini söyledi.

Mekandan ayrılırken Berrin Aylar, tanıştığına memnun olduğunu ve yine karşılaşmayı umut ettiğini söyledi. Biz de aynı dileklerimizi sunduk ve oradan ayrıldık. Otele varıncaya kadar Çisem’le hem yürüdük hem de muhabbetimizin kritiğini yaptık. Bana küçük bir sitemde bulunmayı da ihmal etmedi. Instagram’a yüklediği fotoğrafların beğeni sayılarını kontrol etti. Yorumlara baktık beraber. Hangi fotoğrafın daha güzel olduğunu tartıştık. Otele vardığımızı anlamadık bile. Sonra da otele girip odaya geçip uykuya daldık.

**Eskişehir Sanat Derneği ayrı ayrı iki kitap olarak yayınlamak üzere
ESKİŞEHİR’DE ÖYKÜ ve ESKİŞEHİR’DE ŞİİR
Antolojileri hazırlıyoruz**

Eylül Ayı “Ayın Şiirleri”

Uykuyu

düşe yolladığında
İmge kuyusudur
kocaman hayat
Önü ilikli bir öpüşme
Eskide, şimdi kabahat
Günah gibidir kalem
Kaypak,atom sektirmece
Tanrıya mektuptur şairinki
İçten içe
Okunmasın diye yazılır
Boşluk boşluk ile
Yağmurlu gülüşler
Islak kedi mesailerini
Everest'in
Kur öykünü o-tur

Yalın Tunalı

Füsün Uluşahin

Farkındamısın???

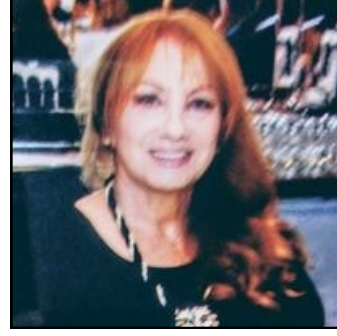
Her gün daha da tükeniyor,
Yitip gidiyor umutlar.
Karanlık bir yol, uçsuz bucaksız...
Nefes al diye nefessiz,
Hayatta kal diye, savaşa dalıyoruz.
Düşünmeden, sağ çıkarmıyız?
Soran yok hal,hatır.
Kıymet zaten bilinmez.
Sırf sen sevdiklerinle kal diye,
Sevdiklerimizden uzak belki...
Hey sen ordaki!
Bakma sağa, sola.
Sana sesleniyorum.
Sırf sen yaşa diye,
Bizler ölüyoruz...
Farkındamısın???

Tüm sağlık çalışanlarımız anısına ...

Eylül Ayı “Ayın Şiirleri”

Güz Sevdası

Sonbaharda tozlanır umutları
Gözleri hüznle bakar
Dudaklarda acı bir tebessüm,
Solgundur teni, ayaz yemiş gibi,
Umudu yok olunca kopar gönül yaprakları,
Acı bir puslu havaya gebedir artık.
Saçılır etrafa, rüzgara bırakır kendini...
Gözlerinden damlalar düşer,
Dalından zorla ayrılıp kendini,
Yalnızlığa mahkum eden,
Rüzgarlara karışıp yok olan yaprak misali,
Yokluğa düşmekten korkar sevdası.
Titrer duyguları, üşür kalbi,
Tıpkı Eylül kokar havası...
Bazen sıcak, bazen de soğuk eser yüreği.
Dili gözlerine vurur
Anlatılacak ne varsa ortada,
Dökmek ister içini kemiren duyguları
Sanki umudu şahitliğini ister,
Konuşur gözleri birer birer,

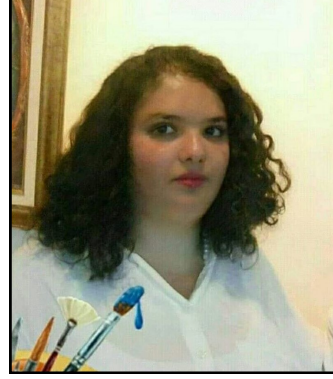

Hülya Kuru

Rüzgarla harmanlanıp üzgün bakar yarına ..
Ah, yok mu o umudun tükenişini görmek !!!
Her gün biraz daha hissederek kıvrır kalbi,
Yüze inen şamar gibi canını yakar,
Bekler bir ses bir haber yardan,
O korkuyu vücudu koklar her umutsuzlukta
Güz yağmurlarına atar kendini delicesine...
İşte öyle bir halde yüreği...
Biraz nazlı, biraz edalı, birazda solgun,
Nisan gibi şımarık değil,
Bademler, papatyalar olmayacak,
Çiçekler gülen yüzlerini göstermeyecek
Güneş gelirken hep nazlanacak,
Sıcacık duyguları da olmayacak,
Öyle bir durumda şimdi seven yüreği...
Yarı solgun, yarı üzgün,
Tıpkı hazan yaprağı gibi savrulur.
Umudunu kaybedince gönül yaprakları solar,
Gözlerine kum torbaları oturur sanki,
Savrulur teni, donar umutları,
Ayazda kalan çiçek gibi üşür
Aynı Eylül kokar kendisi..

Eylül Ayı “Ayın Şiirleri”

Güz yaprakları salınır serin rüzgârlarda,
Hazan olur,
Gök düşer, yeryüzü vadisine,
Damla damla hüznün olur,
Ay hep bulutlar içinde
Karanlık, hep karanlık,
Dem vurur acılardan yeşiller,
Hasret olur,
Düşer güneşin gözlerinden yıldızlar,
Keder olur.

Neşe Kalınbacak

Kevser Özdemir

Yeşermeyen umut

Baharın bir gününde
Bahçenin kuytu köşesinde
Açmış tomurcuk bir gül
Yüzünü çevirmiş gökyüzüne
Bakması bile kör,
Bendeki sinsi bekleyişler misali

Bahar gülmeliydi hüznlerime
Umutlarım yeşermeliydi
Birer yeşil yaprak misali...
Almış bahar
Bekleyişlerimi sinsi koynuna
Uzunca süren yolculuğumda
Görünmez oldu umutlarım
Denizde kabaran dalgalar misali...
Üzerinden geçen hayli
Uçsuz bucaksız bir zaman
Alıp götürdü umutlarımı
Mevsimler de şaşırdı
Yaz bile gelmeyiverdi.....
Derken;
Bekleyişler sürdü sürüyor
Zamanın koynunda boğuldu.
Yeşermeyen umutlarım Galiba
Gelecek baharın koynunda saklı....

Eskişehir Sanat Derneği'nin Kronolojisi (17)

- 19.01.2016 – EST “Benerji Kendini Niçin Öldürdü”oyunu
05.02.2016 – Derneğin 14. Yıl Kutlama Sergisi
02.03.2016 – 4.Şahin Özyüksel Sergisi.
21.03.2016 –Dünya Şiir Günü Kutlaması
30.03.2016 –BİRESKU ile Ortak Sergi
05.04.2016 – Yerel Sanatçılar 52. Karma Sergisi
10.04.2016 – İstanbul Adalar Gezisi
15.04.2016 – Dünya Sanat Günü Sergisi
16.04.2016 – 7. Eskişehir Öykü Günleri
18.04.2016 – 1.Genç Sanatçılar Karma Sergisi
28.04.2016 – Behçet Necatigil Tanıtma Sergisi
03.05.2016 – Eskişehirli Sanatçılar Projesi Karikatürçü Abdullah Üçyıldız Sergisi
08.05.2016 – Köylerimizdeki Kültür ve Sanat Projesi (Dağ Küplü, İğdir, Mayıslar)
11.05.2016 – Behçet Necatigil 100 yaşında Şiir Etkinliği
16.05.2016 – 2. Genç Sanatçılar Karma Sergisi – Kütahya
21.05.2016—6 Öğretmen Sanatçının ortak sergileri
30.05.2016 – Genel Kurul
04.06.2016 – Genç Sanatçılar “Tolerans” Sergisi
04.06.2016 –Yunus Emre köyü fotoğraf gezisi
10.06.2016 – 7.Lületaşı Fotoğraf Yarışması Sergisi
10.06.2016 – 1. Sabri Oytan Öykü Yarışması Ödül Töreni
10.06.2016 – 7. Vehbi Cem Aşkun Şiir Yarışması Ödül Töreni
11.06.2016 – Liseli Mine Ünlüce'nin Resim Sergisi
18.08.2016 –Seramik Pişirme Çalıştayı Stant açma
03.09.2016- 7. Eskişehir konulu Fotoğraf sergisi
03.09.2016- 7. Eskişehir konulu Fotoğraf sergisi
05.10.2016- Yunus Emre için yazılmış şiirler sergisi
07.10.2016 – Yunus Emre Resim,Heykel, Karikatür, Minyatür sergisi

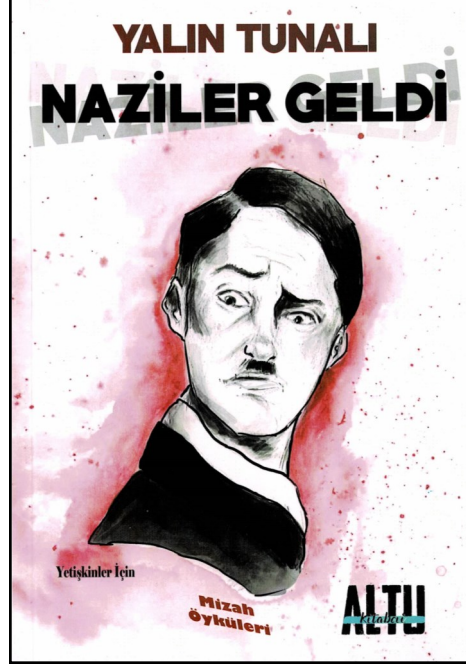

Fotoğraflar: Eskişehir Sanat Derneği

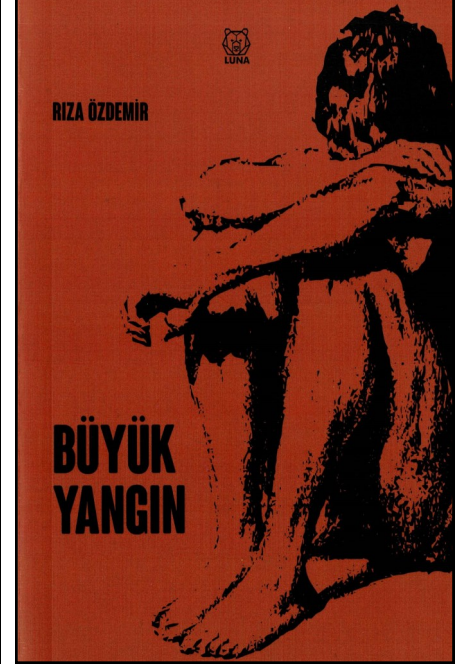
YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

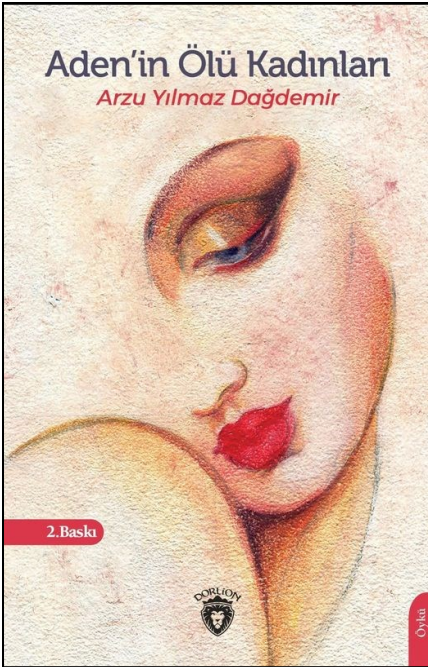
Birtürk Özkavak / Şiir
Dorlion Yayınları

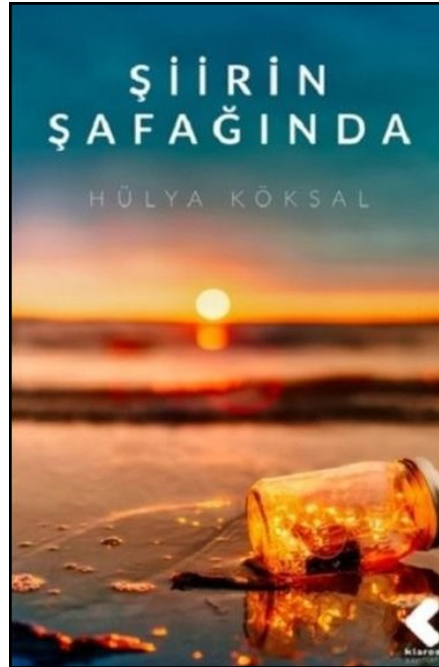
Yalın Tunalı / Öykü
Altı Kitabevi

Rıza Özdemir / Öykü
Luna Yayınları

Arzu Yılmaz Dağdemir / Öykü
Dorlion Yayınları

Hülya Köksal / Şiir
Klaros Yayınevi

Asena Özbağ / Roman
Fa Yayınları